

ת"פ 32723/01/14 - מדינת ישראל נגד ו' ד', יפים אוגורודניקוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10/05/2015

ת"פ 32723-01-14 מדינת ישראל נ' ד' (עציר) ואח'

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליטל קורן
נגד
הנאשמים
1. ו' ד'
2. יפים אוגורודניקוב
שניהם ע"י בא-כוחם עו"ד איגור יוטקין

גזר - דין

פתח דבר (א)

1. נאשמים 1 ו-2 הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בתום פרשת התביעה בביצוע עבירות נשוא כתב-אישום מתוקן:

נאשם 1 הורשע בביצוע עבירת שוד - עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

נאשם 2 הורשע בביצוע סיוע לשוד - עבירה לפי סעיף 402(א) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

2. בכתב-האישום המתוקן הודו הנאשמים כי בתאריך 7.1.2014 בשעה 14:40 קרב נאשם 1 לרכבו של סוחר תכשיטים בבתי-ים לאחר שהלה הניח תיק על רצפת הרכב בתא הנוסע ליד הנהג תיק שכלל תכשיטים במשקל כ-2 ק"ג בשווי 200,000 ₪.

3. נאשם 1 קרב לרכב, פתח את דלתו וגנב את התיק, ועשה כן בהסכמתו ועל דעתו של נאשם 2.

4. המתלונן שראה את מעשיו של נאשם 1 קרב אליו, ואז הוכה על ידו במכת אגרוף בפניו.

כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן שבר בעצם האף, נפיחות ושפשוף בגשר האף.

נאשם 1 נמלט לעבר מכוניתו של נאשם 2 הנהוגה על ידו, והשנים נמלטו עם השלל מהמקום.

זמן קצר לאחר מכן נעצרו השניים כשברשותם רוב התכשיטים שנשדדו מהמתלונן, ואלו הושבו לו.

5. בתאריך 14.4.2015 ניתנה החלטה הכוללת התייחסות להסדר הטיעון של שני הנאשמים, תמצית תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2, וטיעוני ב"כ המאשימה וב"כ נאשם 2, כמו גם פרק דיון הדן במתחם הענישה הראוי לנאשם 2. על כן לא אחזור בגזר דין זה על הנאמר שם לגבי נאשם 2, ואתמקד יותר בנאשם 1.

ההחלטה הנ"ל מהווה חלק בלתי נפרד מגזר הדין בתיק דנן.

(ב) תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1

6. נאשם 1 שהינו בן 32 שנים עלה לישראל בהיותו בן 17. עובר למעצרו עסק בעבודות מזדמנות בתחום המסחר באינטרנט. מהתסקיר עולה כי הנאשם בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות, אך סובל מהפרעת אישיות נרקיסטית וקושי בריסון דחפים תוקפניים, ואלו באים לידי ביטוי בהתפרצויות זעם. בעברו ניסיונות אובדניים על רקע קשיים במערכות יחסים.

שירות-המבחן התרשם כי רמת הסיכון הבינוני שהוערכה במסגרת הליכי המעצר לא פחתה, אם כי הנאשם נתרם מההליך הטיפולי שעבר, וחל שיפור במצבו הרגשי.

עוד צוין, כי ניכר שינוי ביחסו לעבירה, וכיום הוא "מגלה הבנה לדפוסיו האלימים ולצורך בשינוי באורחות חייו" לרבות במסגרת טיפול קבוצתי.

שירות-המבחן הציע להמשיך ולעקוב אחר הנאשם קודם שיינתן תסקיר סופי בעניינו, אך נוכח האלימות הכרוכה בעבירה, וההתייחסות שניתנה לכך בתסקיר הקיים, לא מצאתי לנכון לאפשר מעקב כאמור.

עברו הפלילי של נאשם 1

7. לנאשם 1 שתי הרשעות קודמות: בשנת 2004 הורשע בביצוע עבירות של גניבה ותקיפה סתם, והוטל עליו עונש מאסר על-תנאי.

בשנת 2012 הורשע בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין הוטל עליו מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, שהינו בר-הפעלה בתיק דנן.

טיעוני ב"כ הצדדים

(ג)

8. במסגרת הסדר-טיעון בין באת-כוח המאשימה ובין הנאשמים ובא-כוחם תוקן כתב-האישום באופן שהעבירות של קשירת קשר ושיבוש הליכי משפט - נמחקו, ועבירת השוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין הומרה לעבירת שוד המנויה בסעיף 402(א) לחוק העונשין.

עוד הוסכם בין הצדדים כי עובר להצגת ההסדר יפקידו הנאשמים בקופת בית-המשפט סך של 20,000 ₪ כל אחד (סה"כ 40,000 ₪) כפיצוי עבור המתלון.

9. באי-כוח הצדדים לא הגיעו להסדר-טיעון בעניין העונש, אך הסכימו על קבלת תסקירי שירות-מבחן בעניינם של הנאשמים.

ב"כ הצדדים עתרו במשותף להשבת רכבו של נאשם 2 לרשותו, בכפוף להפקדת סכום של 5,000 ₪ בקופת בית-המשפט לטובת המדינה.

10. באת-כוח המאשימה עתרה לבית-המשפט להטיל על נאשם 1 עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בצינה כי אין מדובר בשוד ספונטאני אלא באירוע שקדם לו תכנון מוקדם, שתוצאתו פציעת המתלון.

כמו-כן הפנתה להצהרת הנפגע לפיה, עקב מעשה העבירה הוא פרש ממקצועו בשל סיוטי לילה וחששות מאלימות עתידית שתופנה כלפיו.

11. באת-כוח המאשימה הציגה לבית-המשפט אסופת פסיקה בעבירות שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין (על אף שההרשעה היא על פי סעיף 402(א) לחוק העונשין). לטענת ב"כ המאשימה, הפסיקה מלמדת שמתחם העונש הראוי במקרים דומים נע בין שנתיים ל-4.5 שנות מאסר בפועל. על כן עתרה להטיל על נאשם 1 עונש המתקרב לרף העליון של המתחם הנטען.

12. כפי שכבר ציינתי בהחלטתי מתאריך 14.4.2015, ב"כ המאשימה הדגישה ביחס לנאשם 2 את הפער שבין הודאתו בבית-המשפט בעובדות כתב-האישום המתוקן לבין האופן בו תיאר את האירועים בפני קצינת המבחן, וזאת בעניין ידיעתו מראש על מעשי נאשם 1, ופער זה מלמד לשיטתה, על רצונו של נאשם 2 "לגמד" את חלקו במעשים, ודי בכך כדי לשמש טעם לדחות את ההמלצה העונשית שבתסקיר.

דברי הנאשמים

(ד)

13. שני הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם. נאשם 1 אף הביע צער כלפי חברו - נאשם 2 כלשונו: **"רציתי לבקש סליחה מחברי כי גם בגלל התנהגותי הלא נורמטיבית הוא גם הסתבך"**.

(ה) דין בעניינו של נאשם 1

14. מעובדות כתב-האישום עולה כי חלקו של כל אחד במעשה שונה מרעהו. נאשם 1 ביצע את מעשי העבירה הפיזיים העיקריים.

מנסיבות האירוע, בולטת העובדה שנאשם 1 עשה שימוש באלימות לצורך השלמת תכניתו. אמנם בתחילה הוא בחר לנקוט במסלול פעולה שאינו כרוך דווקא באלימות, והוא המתין עד שהמתלונן יניח את התיק ברכבו קודם שהוא ניגש לעבר הרכב, פתח את דלתו ונטל את התיק, והוא אף פעל בלא כלי נשק, ברם, משנתקל בהתנגדות מצד קורבן העבירה, הוא נקט אלימות שגרמה לשבר באפו של המתלונן, והכל על מנת לאפשר את בריחתו עם השלל.

מהאמור לעיל, עולה כי אף אם התכוון היה לבצע מעשה גניבה בלבד, לא יכול היה נאשם 1 שלא לצפות אפשרות להסתבכות שתהא כרוכה בכך שסוחר התכשיטים ירצה להגן על רכושו.

15. אשר למדיניות הענישה, עיון בפסיקה המתייחסת לעבירה בה הורשע נאשם 1 בנסיבות שיש בהן דמיון לעניינו, מלמד כי מתחם הענישה שנקבע הועמד על בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר או בין 6 חודשי מאסר לבין 28 חודשי מאסר (ע"פ 772/13 הנ"ל) אף כי מתחם זה נמוך לדעתי, הרי משנושא זה נדון בפירוט בפסיקת בית-המשפט העליון מן העת האחרונה, (ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל, ניתן ב-4.4.2013), לא מצאתי יכולת לשנותו, שכן בית המשפט העליון קבע שם כי בעבירת שוד **"בה ניתן להצביע על מידרג של חומרה עלינו לזהות את מיתחם הענישה הראוי לקבוצות מעשים הדומים בנסיבותיהם"**. כשמדובר בעבירת שוד שלא על בסיס תכנון מוקדם (בעניינו התכנון היה לגניבה), ולא נעשה שימוש בנשק, ולנפגע נגרמו נזקים שאינם חמורים, אזי מיתחם העונש **"עומד על תקופה של ששה חודשי מאסר לבין שתי שנות מאסר"**.

16. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - לנאשם 1, עבר פלילי בעבירות אלימות, ותלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי בר הפעלה. שירות המבחן היה מוכן לבחון מסלול שיקומי שאינו כרוך במאסר בפועל, אך לדעתי, העבירה שביצע הנאשם, התפקיד המרכזי באירועה, והיוזמה לביצועה כפי שעלה גם מהתנצלותו בפני חברו - נאשם 2 בבית-המשפט, בצד העובדה שלא ניצל הזדמנויות שניתנו לו בעבר להשתקם - מטה את הכף לכיוון בו יינתן הדגש על עקרון ההלימה, ולא לשיקולי השיקום.

לאחר ששקלתי טיעוני ב"כ הצדדים אני מטילה על הנאשמים העונשים כדלקמן:

(א) על נאשם 1

(1) 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי 65 ימי מעצר (מתאריך 7.1.2014 עד 26.2.2014, ומתאריך 26.4.2015 עד 10.5.2015).

(2) אני מפעילה את המאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 7161-11-09 של בימ"ש השלום בתל אביב, באופן ש-4 חודשים ירצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק דנן, וחודשיים ירצו באופן חופף.

סה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל של 24 חודשים

(3) 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש או כל עבירת אלימות מסוג פשע, וזאת תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

(4) נוכח הפקדת הפיצוי בסך 20,000 ₪ לטובת המתלונן, לא אטיל סנקציה כספית נוספת על נאשם 1.

(ב) על נאשם 2

(1) נאשם 2 ירצה 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בבית החולים הגריאטרי "בית רבקה" ברח' החמישה 4, פתח תקווה, 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות החל מתאריך 23.6.2015.

נאשם 2 ירצה עבודות השירות בימים א' עד ה' משעה 08:00 עד 16:30.

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש או כל עבירת אלימות מסוג פשע תוך 3 שנים מתום ריצוי עבודות השירות.

(3) פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪ שהופקד כבר בבית המשפט, ויועבר למתלונן.

(4) אם נאשם 2 יפקיד סכום נוסף בסך 5,000 ₪ לטובת המדינה, אזי יושב לו הרכב בו נהג בעת השוד ובו מילט את עצמו ואת חברו עם השלל - רכב מיצובישי כריזמה נושא מס' רישוי 7629817.

הודע לנאשמים על זכותם לערער תוך 45 יום מהיום לבית משפט העליון.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ה, 10/05/2015 במעמד הנוכחים.

יהודית אמסטרדם , שופטת